

ΤΟ ΜΠΟΞ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΑΙ ΤΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΠΥΓΜΑΧΩΝ

(Σελίδες από τα τελευταίως εκδοθέντα πελοπόνερα 'Απομνημονεύματα του Τζών Κέρρι)

πιότερ Τζών Κέρρι είναι η μεγαλύτερη αδελφή...
ως διατηρήσιν στον κόσμο των πυγμαχών της Εύρωπης και της Αμερικής.

όποιος τον ανακάλυψε σ' ένα χωριό, τον πήρε μαζί του και τον έκανε πυγμαχό, πλούσιό και ζακωσιμένο.

Ο Ντεσζιάιτ άρχισαν ήταν ένας άσημος άσσοβάτης, που γράμψε μ' ένα χαλί στην πλατή το χωριό της Γαλλίας, σπαιτά όση στις πλατείες, έδρανον το χαλί του κάτω, χρισόσε το κορδόνι του, κ' έκανε διάφορες άσσοβάσεις, βράζοντας στο τέλος ένα πιανάκι και μαζερόντας τις δεκάρες των θεατών.

Εν τώ μεταξύ όμοιο έξοκολοθοόσαν να γράζον στα χωριά, όπου ο Ντεσζιάιτ, με τις άσσοβάσεις του, μαζέρε πενταροδεκάρες, για να συντηρόνται. Όταν περ ο Καρπαντιέ έκανε άσσοβάτες πρόδοσε στην πυγμαχία, άποφάσισαν να γράζον για το Παρίσι. Μά δεν είχανε λεπά για να πληρώσον εισιτήριο στο σιδηρόδρομο και κάνανε περ όλο το δρόμο, απ' το Λέζ ως τη γαλλική πρωτεύουσα!

Στο Παρίσι που ήρσαν, έκανε φροβό κορφ. Χωρίς έπανοφάρι κ' οι δυο τους, χρίσανε φροκιά. Τότε, κόβοντας απ' το φροκίό τους, άγοράσανε ένα φτηνό πουλόδερο, που το φροφάσαν εκ περιτροπής και οι δυο τους, ο μόν Καρπαντιέ στο γυμναστήριο, όταν έπροπονήτο, ο δε Ντεσζιάιτ στα μάτε της πυγμαχίας, όπου έκανε τον φορρό του διατηροό.

Επειτα από λίγο καιρό ο Καρπαντιέ έγινε ζωσιοζακουσιμένος και πλούσιος — μισοιά δε και ο μαννατζέρο του επίσης — και πληρονότανε 200.000 δολάρια για κάθε μάτε πυγμαχίας, είτε νικούσε είτε τον νικούσαν. Στις προπονήσεις του φροφάσε ετετελέστατα πανέμορφα πουλόδερα. Ο Ντεσζιάιτ εν τούτοις έξοκολοθοόσε να φοράη πάντα το παλιό, ξεθωριασμένο και πάμφοθηό πουλόδερο, που το φροφάσε για μισοιά.

Σήμερα ο Ντεσζιάιτ είναι ένας απ' τους πλουσιώτερους ανθρώπους της Γαλλίας. Έχει έναν όλόκληρο στοίλισο από άλιεντα πλούρια, ένα μεγάλο έργοστάσιο τρυκοποιίας, έναν μεσαιωνικό πύργο με άπέραντα δάση και χωράμια γάφου, ένα όλόκληρο χωριό ταμάρια του.

Ο Μπάγκλερ Λαίη έπίσης που εχρημάτισε δεκα χρόνια πρωταθλήτης της Αμερικής Εύρώπης, όταν έπόρευε να γίνει πυγμαχός ανάντησε φροφάη αντίδραση απ' την μητέρα του. Κομφά απ' τους γονείς του, τις όρες που έφερεν απ' το σχολείο, πήγαινε κ' έπροπονήτο σε μια σχολή πυγμαχίας. Έπι τέλους, όταν ο δάσκαλό του νομίσανε πως είχε έξασαρηδή άρετά, του όρισανε να πυγμαχήση δημοσία μ' έναν άλλο παίκτη, επί πληροφία.

Τό έμαθε όμοιο η μητέρα του Μπάγκλερ, η όποία έγινε έξο φρονού. Τόν έπισσε, λοιπόν, του τις έβρεξε για καλά — μ' όλη τη δύναμη του και τη γνώση της πυγμαχίας ο νέος δεν έτόλμησε να σηκώση χέρι επάνω της — έπειτα τον έγνισε, πήρε μαζί της τα ρούχα του και τον λείδωσε μέσα στην κάμαρη.

Εν τώ μεταξύ η μητέρα του ανακάλυψε την άπόδρασή του και τον περιέμενε περισσότερο άγριεμένη από κάθε άλλη φορά. Ήταν ά-

ποφασισμένη για τον δειήν μήγος άμιατος. Άλλά μόλις έφτασε ο Λαίη, της φάναξε:

Μητέρα, νίκησα και μοιόδοσαν μόντε σελλίνα... Πάφ' τα! Χωρομένο, νικητή και με πέντε σελλίνα στο χέρι καθώς τον έίδε, η μίστερε Λαίη έξέτασε το θεαό της, τον γάμοσε, κ' από τότε δεν του έφροσε πια αντίδραση. Τόν άφροσε ν' άζοκοθώση την κλίση του. Έτοι ο Μπάγκλερ Λαίη έπεδόθη στην πυγμαχία κ' έφτασε στο σημείο να νικήση τον Λεντο, τον περιόρημο Γάλλο πρωταθλητή του κόσμου.

Προφίροτος είναι κ' ο τρόπος με τον όποιο έγινε πυγμαχός ένας άλλος πρωταθλητής, ο Έβρωός Γεζέρον Μεντέλο, που ήταν ζωσιοζακουσιμένος με το παρατσούκλι Κίντ Λοιός. Ένα βράδι, όταν ήταν δεκαεπτάορον έτών, βρισόταν σ' ένα λακό μουζικ γαλλ, με κάποιον άλλο συνοφίλο του Έβρωότου, κ' άποφάσισαν να λήσον τη διαφορά τους με το ποσό, πολόνον ότε ο ένας ότε ο άλλος ήξεραν πυγμαχία.

Πήραν λοιπόν κατενηθάν στον καθήρητη πυγμαχίας της Γουερηλικής Αόσης της γειτοιάς τους, τον έβαλαν να τους διδάξη προχέριος τους στοιχειώδες κανόνες της πυγμαχίας, προπονήθησαν λίγη ώρα, κ' όταν πια νομίσανε ότι είχαν μάθει άρετά, άρχισαν τις γροφές. Έπλάνο στο περιόρη και άίγα κομικό έξαινε μάτε, ο Γεζέρον Μεντέλο ανακάλυψε ότι είχε κλίση στην πυγμαχία. Κα άμείσο της έποικένη άρχισε να παρήν αστηματικά μαθήματα.

Σε μάλιστα δικαιοτά έτών ήταν ένας απ' τους πιο ζακωσιώτους πυγμαχούς της Αγγλίας. Την πρώτη φορά που εχρημάτισε στο ριζ, για να πυγμαχήση δημοσία, οι περισώστεροι θεατά, καθώς τον είδαν μωρόν — παιδί άζώια — και άδύνατο, φανάζαν:

Μην τον άφίνετε να πυγμαχήση αυτόν το μωρολή... Θα σποθώη!

Ο Γεζέρον όμοιο όχι μόνο δεν σποτώθηκε, αλλά νίκησε θριαμβεστά τον αντίπαλό του.

Τό συγνημικώτερο απ' όλα τα μάτε πυγμαχίας που διήρθνε ο συγγραφές του διόλιον στο διάστημα των 50 έτών, ήταν εκείνο που έγινε το 1892, μεταξύ του τότε πυγμοσοφού πρωταθλητοό Σλαίην, απ' την Αόστραλία, και του νέγρου Πέτερ Τζάκσον. Ο Αόστραλιός ήταν σαφαντάρης πια και το άστέρι του είχε άχοσία να γέρηη προς τη δέση του, ενώ ο αντίπαλόσ του ήταν νέος, στην άκμή της ρώσης του, και το άποτέλεσμα ήταν φανερό εκ των προτέρων. Όστόσο ο Φράνζ Σλαίην άγωνιστήρη θεαμάσια. Μά στο τέλος ο νέγρος, με μια δυνατή γροφιά, τον έφροξε κάτω ενός άουτ.

Ο Αόστραλιός θεόφισε ντροπή του τό να νικήρη. Μά το χτήρημα που τούξε όμοιο ο αντίπαλόσ του ήταν τόσο φροβό, όστε δεν μ' άποφείσε να σταθή ότε γονατιστός. Τότε στην άελπίσια του, πιάστηκε απ' τα γονατα του νέγρου, τα άγκάλιασε σφιχτά και λιποθύησε. Άλλά και λιποθύησε άζώιη δεν άφινε τα γονατα του Τζάκσον.

Ποποτά φροφίμοιο ο νέγρος, δεν καταδέχτηκε να τον ξαναχτυπήση, ότε κ' άποτραβήχτηκε για να γίση ο αντίπαλόσ του τό στήρημα των γονάτων του και να σοφιστή κάτω. Έμεινε άζίνητος, κιντάζοντάς τον με όπατο, ενώ ο διατητής άρχισε να μεταόη φωναχτά έως τα δέκα.

Ήτανε, γράφει ο συγγραφές, μια σκληρή άξια ν' άποθανιστοθή σε άγαμία. Ο νικημένος και όμοιο άνίκητος έκόμη πυγμάχος, κρεμασμένος στα γονατα του αντίπαλό του, ο όποιοσ στεκόταν όρθιος, κιντάζοντάς τον με σφιτάβεια, ενώ δυο δάκρυα ανέλλυζαν στις άκρες των ματιών τους.

Όταν ο διατητής τελείωσε το μέτρομα και φώναξε έκούτε, ο νέγρος έόκνηε, σήκωσε τον αντίπαλο στην άρχαλιά του και τον μετέφερε ός τη γωνία της εξέδρας, όπου τον έκάθησε άπαλά στην χαρέζια και βόηθησε κ' ο ίδιος να τον έπαναφέρουν στις άισθήσεις του.

Ένα άλλο συγνημικό μάτε ήταν εκείνο που έγινε το 1919, μεταξύ του Αγγλου Ντρισοζιλ και του Γάλλου Λεντο. Ο Ντρισοζιλ ήταν γέρος πια, σαφανταπέντε έτών, από ένοξ έτους είχε άποσφρη από τον στίβο. Άλλ' επειδή είχε τον τίτλο του πρωταθλητοό της Εύρωπης, δεν μοροόσε να μη δεχτή την πρόβληση του Λεντο.

Και άγωνιστήρη ύπεράνθρωπα, δεζόταν καρτερικά τις φοβερές γροφές του νέου και πορμάλον αντίπαλό του, καθεμιά απ' τις όποίες τον έκανε να κλονίζετα, έως ότου ο ίδιος ο προπονήτης του, για να τον γλυτόση απ' το βασανιστήριο εκείνο, πήδησε πάνω στην εξέδρα και δήλωσε ότι ο Ντρισοζιλ είχε νικήρη.

Κι' ο Ντρισοζιλ άποσφρηκε με δακρομένο μάτια!..

Ο Ντεσζιάιτ όταν ήταν άκροσάτης